

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžnz/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898791
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898791.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: R. C., nar.: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Bangladéšska ľudová republika, t. č. pobytom: Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, zast. Advokátskou kanceláriou Škamla, s.r.o., IČO: 36 799 688, so sídlom Makovického č. 15, 010 01 Žilina, proti orgánu verejnej správy označeným navrhovateľom ako: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Návrhom zo 17.07.2015 označeným ako Žaloba na ochranu pred nezákonným zásahom Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce (ďalej na účely uznesenie len „návrh“) a doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej na účely uznesenie len „Najvyšší súd“) dňa 20. júla 2015 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby konajúci súd uložil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky bez zbytočného odkladu po vyhlásení rozhodnutia povinnosť prepustiť navrhovateľa z Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce (tiež „ÚPZC Sečovce“) a súčasne, aby navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo vyčíslenej výške.

2. V odôvodnení návrhu navrhovateľ uviedol, že bol rozhodnutím Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Ulič sp. zn.: PPZ-HCP-SO15-ZAV-7-004/2015 z 28.04.2015 zaistený (ďalej na účely uznesenie len „rozhodnutie o zaistení“, resp. „policajný útvar“) podľa § 88 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 404/2011 Z. z.“) a za týmto účelom umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce.

3. Dňa 15. júla 2015 Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 10SZa/5/2015 zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Sp/27/2015 zo dňa 01.06.2015 tak, že rozhodnutie o zaistení zrušil a nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa za zaistenia.

V súvislosti s uvedeným navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 90 ods. 2 písm. d) zák. č. 404/2011 Z. z.

Podľa § 90 ods. 2 písm. d) zák. č. 404/2011 Z. z. zariadenie je povinné prepustiť bez zbytočného odkladu štátneho príslušníka tretej krajiny na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

4. Podstatu nezákonného zásahu orgánu verejnej správy navrhovateľ vidí v tom, že policajný útvar aj napriek existencii rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 10SZa/5/2015, v ktorom Najvyšší súd nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa, tak policajný útvar do dnešného dňa nevykonával.

II.

5. Najvyšší súd ako súd dotknutý týmto návrhom nariadil pojednávanie na deň 27. októbra 2015, aby vyhovel žiadosti navrhovateľa o urýchléné rozhodnutie v zmysle čl. 5 ods. 4 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pred vykonaním pojednávania obdržal podanie navrhovateľa z 21.10.2015, ktorým navrhovateľ zobral návrh späť. V uvedenom podaní navrhovateľ neuviedol bližšie dôvody, ktoré ho viedli k tomuto procesnému podaniu. Ďalej si s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. a tvrdenie, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, si uplatnil náhradu trov konania, ktoré zavinil odporca (t. j. orgán verejnej správy) vo vyčíslenej výške 355,75 €.

S tvrdením orgánu verejnej správy (vo vyjadrení k žalobe), že čase rozhodovania Najvyššieho súdu existovalo následne vydané nové rozhodnutie o zaistení navrhovateľa zo dňa 05.07.2015, na základe ktorého bol navrhovateľ zaistený a umiestnený v ÚPZC Sečovce, navrhovateľ nesúhlasil, a opätovne zdôraznil výrokovú časť rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sp/27/2015-97 zo dňa 15.07.2015, prostredníctvom ktorého nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa zo zaistenia.

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa § 250d ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

6. V súvislosti s hore uvedeným navrhovateľ citoval túto časť rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 1SŽa/5/2015 zo dňa 06.02.2015:

„odvolací súd nerozhodol o povinnosti bezodkladne prepustiť navrhovateľa z dôvodu, že z pripojeného administratívneho spisu odporcu ako aj z jeho vyjadrenia k odvolaniu 19 1SŽa/5/2015 z 22.01.2015 je zrejmé, že navrhovateľ bol dňa 12.01.2015 na základe príkazu č. PPZ-HCPPO7-ZVC-I-OO/2015 na prepustenie zo zaistenia /realizovaného napadnutým (preskúmaným) rozhodnutím odporcu/ prepustený z dôvodu, že zanikol účel zaistenia, teda takýto výrok by bol v predmetnom preskúmaní konaní nadbytočný, keďže zamýšľané účinky podaného opravného prostriedku (návrhu na zrušenie

napadnutého rozhodnutia) nastali inak. Z rovnakého dôvodu nerozhodol ani o vrátení veci odporcovi na ďalšie konanie.“

Z citovaného textu rozsudku navrhovateľovi vyplýva, že Najvyšší súd nerozhodne o nariadení bezodkladného prepustenia cudzinca zo zaistenia automaticky, ale vždy len vtedy, keď je to dôvodné. Pokiaľ by mal Najvyšší súd za to, že navrhovateľ nemá byť zo zaistenia prepustený, nerozhodol by podľa navrhovateľa o nariadení jeho bezodkladného prepustenia.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. so subsidiárnym použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.

Najvyšší súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. pre nesplnenie podmienok pre priznanie trov v ňom stanovených, keďže sa po podaní žaloby nepreukázalo také správanie odporcu, ktoré by malo byť dôvodom späťvzatia návrhu. Navyše musí súd zdôrazniť prostredníctvom systematického výkladu § 250h ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., že ide o vzťah osobitného a všeobecného v zmysle kritéria osobitné ustanovenie ruší účinky všeobecného ustanovenia.

8. Napriek tomu v súvislosti so zamietavým stanoviskom k náhrade trov konania Najvyšší súd zdôrazňuje, že navrhovateľ v čase spísania svojho návrhu dňa 17.07.2015 si musel byť vedomý tej skutočnosti, že medzičasom, t. j. 05.07.2015 bolo policajným útvarom vydané nové rozhodnutie o zaistení na základe ustanovenia § 88a ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z. z, nakoľko ho po pretlmočení prevzal dňa 05.07.2015 o 17.15 hod. (str. 74 administratívneho spisu).

Toto nové rozhodnutie vytvorilo novú právnu situáciu pre obmedzenie osobnej slobody navrhovateľa, pričom o možnosti podať opravný prostriedok bol priamo v ňom poučený. Bolo na osobnom zvážení navrhovateľa, či informáciu o svojom práve napadnúť zákonnosť postupu a rozhodnutia využije. Nakoľko vydanie nového rozhodnutia vo veci zaistenia navrhovateľa vytvára prekážku pre konanie o jeho návrhu proti nezákonnému zásahu, potom sa Najvyšší súd nemôže stotožniť s názorom navrhovateľa, že jeho návrh bol podaný dôvodne.

9. Takisto nie je možné aplikovať na návrh podaný navrhovateľom právny názor Najvyššieho súdu citovaný vyššie (viď bod č. 6), lebo išlo o inú skutkovú a právnu vec.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).